

UNIVERSITI PUTRA MALAYSIA

**HUBUNGAN ANTARA MOTIVASI INTEGRATIF DENGAN
PENCAPAIAN BAHASA MELAYU DALAM KALANGAN PELAJAR
SEKOLAH PERSENDIRIAN CINA**

TEOH HEE CHONG.

FPP 2005 10

**HUBUNGAN ANTARA MOTIVASI INTEGRATIF DENGAN
PENCAPAIAN BAHASA MELAYU DALAM KALANGAN
PELAJAR SEKOLAH PERSENDIRIAN CINA**

TEOH HEE CHONG

**MASTER SAINS
UNIVERSITI PUTRA MALAYSIA**

2005

**HUBUNGAN ANTARA MOTIVASI INTEGRATIF DENGAN PENCAPAIAN
BAHASA MELAYU DALAM KALANGAN PELAJAR
SEKOLAH PERSENDIRIAN CINA**

Oleh

TEOH HEE CHONG

**Tesis ini Dikemukakan Kepada Sekolah Pengajian Siswazah, Universiti Putra
Malaysia Sebagai Memenuhi Keperluan Untuk Ijazah Master Sains**

Ogos 2005

Abstrak tesis yang dikemukakan kepada Senat Universiti Putra Malaysia
sebagai memenuhi keperluan untuk ijazah Master Sains

**HUBUNGAN ANTARA MOTIVASI INTEGRATIF DENGAN PENCAPAIAN
BAHASA MELAYU DALAM KALANGAN PELAJAR
SEKOLAH PERSENDIRIAN CINA**

Oleh

TEOH HEE CHONG

Ogos 2005

Pengerusi: Profesor Habibah Elias, PhD

Fakulti: Pengajian Pendidikan

Objektif kajian ini adalah untuk mengenal pasti pemboleh ubah yang terlibat dalam usaha seseorang pelajar Cina menguasai Bahasa Melayu dan menentukan hubungannya dengan prestasi pencapaian Bahasa Melayu. Kajian ini memberi tumpuan terhadap hubungan motivasi integratif dengan pencapaian Bahasa Melayu di Sekolah Persendirian Cina, Malaysia. Kajian ini juga menyiasat hubungan pencapaian Bahasa Melayu dengan empat pemboleh ubah sikap/motivasi dalam model sosiopendidikan Gardner: sikap terhadap situasi pembelajaran, motivasi, orientasi integratif, dan orientasi instrumental. Model sosiopendidikan pemerolehan bahasa kedua menyarankan bahawa pembelajaran bahasa merupakan satu proses yang dinamik iaitu pemboleh ubah yang berkesan akan mempengaruhi pencapaian bahasa.

Kajian ini mengubahsuai *Attitude/Motivation Test Battery* yang dimajukan oleh Gardner (1985). PMR (Penilaian Menengah Rendah), peperiksaan UEC (*United Examination Certificate*), dan penilaian diri digunakan sebagai ukuran terhadap pencapaian Bahasa Melayu. Sampel kajian terdiri daripada 318 orang pelajar

tingkatan empat (*senior one*) dalam bilik darjah yang formal di Sekolah Persendirian Cina, Kuala Lumpur.

Dapatan kajian jelas menunjukkan korelasi antara pencapaian dengan motivasi adalah lebih tinggi (nilai Cramer's $V = 0.195$) berbanding pencapaian dengan motivasi integratif, sikap terhadap situasi pembelajaran, orientasi integratif, atau orientasi instrumental. Bagaimanapun, dapatan keseluruhan menunjukkan hubungan antara pencapaian dengan pemboleh ubah terlibat adalah lemah. Hanya motivasi integratif dan motivasi menunjukkan korelasi yang signifikan dengan pencapaian Bahasa Melayu.

Hasil kajian menjelaskan bahawa pelajar perempuan lebih bermotivasi berbanding pelajar lelaki. Hasil kajian juga menjelaskan pelajar di Sekolah Persendirian Cina lebih cenderung kepada orientasi integratif berbanding orientasi instrumental. Walau bagaimanapun, perbezaan orientasi ini tidak wujud dari segi perbezaan jantina. Akhir sekali, kebanyakan pelajar Cina mempunyai sikap yang positif (71.4%) terhadap pembelajaran Bahasa Melayu.

Berdasarkan kajian, boleh dirumuskan bahawa dapatan penyelidikan ini pada dasarnya mengesahkan model sosiopendidikan Gardner. Satu-satunya perbezaan ialah konsep motif integratif tidak menunjukkan korelasi yang tinggi seperti yang dijangkakan. Adalah dicadangkan bahawa guru harus mempelbagaikan alat pengukuran untuk menguji pencapaian pelajar dalam pembelajaran bahasa, meningkatkan kemahiran metakognitif pelajar, strategi pembelajaran, meningkatkan motivasi mereka, dan memberi kepastian terhadap orientasi integratif mereka.

Abstract of thesis presented to the Senate of Universiti Putra Malaysia in fulfilment
of the requirement for the degree of Master of Science

**RELATIONSHIP BETWEEN INTEGRATIVE MOTIVATION AND MALAY
LANGUAGE ACHIVEMENT AMONGST STUDENTS IN CHINESE
PRIVATE SCHOOLS**

By

TEOH HEE CHONG

August 2005

Chairman: Professor Habibah Elias, PhD

Faculty: Educational Studies

The objective of this study was to identify the variables involved in an effort of a Chinese student in mastering of Malay Language and to determine the relationships between these variables and the achievement of Malay Language. The study focuses on the relationship between integrative motivation and Malay Language achievement in Chinese Private Schools in Malaysia. The study also investigates the relationship of Malay Language achievement to four attitude/motivation variables from Gardner's socio-educational model: attitudes toward the learning situation, motivation, integrative orientation, and instrumental orientation. The socio-educational model of second language acquisition postulates that language learning is a dynamic process in which affective variables influence language achievement.

The study adapted the Attitude/Motivation Test Battery developed by Gardner (1985). PMR (Penilaian Menengah Rendah), UEC (United Examination Certificate) test, and self-ratings were used as measures of Malay Language achievement. The sample consisted of 318 form four (senior one) students in formal classroom settings in Chinese Private Schools, Kuala Lumpur.

The results clearly demonstrated that the correlations between achievement and motivation (Cramers' $V = 0.195$) are higher than those between achievement and integrative motivation, attitude towards the learning situation, integrative orientation, or instrumental orientation. However, the overall results indicate that the correlations between achievement and those variables are weak. Only integrative motivation and motivation show a significant correlation with Malay Language achievement.

The findings revealed that female students were more motivated toward Malay Language study than were male students. The findings further revealed that students in Chinese Private School tend to be more integrative orientated compared with instrumental orientation. Nevertheless, there was no gender difference in both orientation. Finally, most of the Chinese students had more positive attitudes (71.4%) toward Malay language learning.

Based on the study, it was concluded that the findings basically confirmed Gardner's socio-educational model. The only difference was that the concept of integrative motive does not correlate strongly with achievement as predicted. It was suggested that the teacher should vary the measurement to test students' achievement in language learning, enhance student's metacognitive skills, learning strategies, raise their motivation level, and recognize their integrative orientation.

PENGHARGAAN

Tesis ini dapat disiapkan dengan sumbangan daripada pelbagai pihak. Oleh itu, pengkaji ingin mengambil kesempatan ini untuk menyampaikan ribuan terima kasih kepada semua daripada mereka yang dihormati.

Kepada penyelia tesis ini, Profesor Dr. Habibah Elias, Profesor Madya Dr. Rahil Mahyuddin, dan Profesor Madya Dr. Jegak Uli, diucapkan setinggi terima kasih di atas minat dan daya bimbingan mereka yang berkesan dalam menyiapkan tesis ini.

Ucapan terima kasih juga ditujukan kepada rakan sekerja Cik Lee Bee Kean, Pensyarah Kolej Tengku Abdul Rahman Puan Yap Teng Teng di atas kesudian mereka berbincang dengan pengkaji mengenai beberapa aspek tentang topik tesis ini.

Rakaman terima kasih juga ingin disampaikan kepada pihak Lembaga Persekutuan Persatuan Sekolah Cina, sekolah, guru, dan pelajar yang terlibat dalam kajian ini kerana kerjasama mereka membolehkan soal selidik dijalankan dengan lancar dan sempurna.

Tidak ketinggalan juga, ucapan terima kasih ini ingin dirakamkan untuk isteri pengkaji, Xin Guang, kerana sokongannya dan pengorbanannya, khususnya menyediakan satu suasana pembelajaran yang baik bagi pengkaji menyiapkan tesis ini.

Saya mengesahkan bahawa Jawatankuasa Pemeriksa bagi Teoh Hee Chong telah mengadakan peperiksaan akhir pada 9 Ogos 2005 untuk menilai tesis Master Sains beliau yang bertajuk “Hubungan antara Motivasi Integratif dengan Pencapaian Bahasa Melayu dalam Kalangan Pelajar Sekolah Persendirian Cina” mengikut Akta Universiti Pertanian Malaysia (Ijazah Lanjutan) 1980 dan Peraturan-peraturan Universiti Pertanian Malaysia (Ijazah Lanjutan) 1981. Jawatankuasa Pemeriksa memperakukan bahawa calon ini layak dianugerahi ijazah tersebut. Anggota Jawatankuasa Pemeriksa adalah seperti berikut:

Petri Zabariah Megat Abd Rahman, PhD

Profesor Madya
Fakulti Pengajian Pendidikan
Universiti Putra Malaysia
(Pengerusi)

Abdul Rasid Jamian, PhD

Pensyarah
Fakulti Pengajian Pendidikan
Universiti Putra Malaysia
(Pemeriksa Dalam)

Samsilah Roslan, PhD

Pensyarah
Fakulti Pengajian Pendidikan
Universiti Putra Malaysia
(Pemeriksa Dalam)

See Ching Mey, PhD

Profesor Madya
Pusat Pengajian Ilmu Pendidikan
Universiti Sains Malaysia
(Pemeriksa Luar)

ZAKARIAH ABD. RASHID, Ph.D.
Professor/Deputy Dean
School of Graduate Studies
Universiti Putra Malaysia

Date: **25 OCT 2005**

Tesis ini telah diserahkan kepada Senat Universiti Putra Malaysia dan telah diterima sebagai memenuhi keperluan untuk ijazah Master Sains. Anggota Jawatankuasa Penyeliaan adalah seperti berikut:

Habibah Elias, PhD

Profesor
Fakulti Pengajian Pendidikan
Universiti Putra Malaysia
(Pengerusi)

Rahil Mahyuddin, PhD

Profesor Madya
Fakulti Pengajian Pendidikan
Universiti Putra Malaysia
(Ahli)

Jegak Uli, PhD

Profesor Madya
Fakulti Pengajian Pendidikan
Universiti Putra Malaysia
(Ahli)

AINI IDERIS, PhD

Profesor/Dekan
Sekolah Pengajian Siswazah
Universiti Putra Malaysia

Tarikh: 17 NOV 2005

PERAKUAN

Saya mengakui bahawa tesis ini adalah hasil kerja saya yang asli melainkan petikan dan sedutan yang tiap-tiap satunya telah dijelaskan sumbernya. Saya juga mengaku bahawa tesis ini tidak pernah dimajukan untuk ijazah-ijazah lain sama ada di Universiti Putra Malaysia atau di institusi-institusi lain.

TEOH HEE CHONG

Tarikh: 3 September 2005

ISI KANDUNGAN

Muka surat

ABTRAK	ii
ABSTRACT	iv
PENGHARGAAN	vi
PENGESAHAN	vii
PERAKUAN	ix
SENARAI JADUAL	xii
SENARAI RAJAH	xiv

BAB

I	Pengenalan	
	Latar Belakang Kajian	1
	Pernyataan Masalah	12
	Kepentingan Kajian	15
	Objektif Kajian	16
	Objektif Khusus	16
	Hipotesis Kajian	17
	Definisi Operasional	18
	Batasan Kajian	20
	Kesimpulan	23
II	TINJAUAN LITERATUR	
	Pengenalan	24
	Teori Motivasi Dalam Pendidikan	26
	Motivasi Intrinsik dan Ekstrinsik	29
	Motivasi dan Matlamat	31
	Motivasi dan Keperluan	32
	Motivasi, Atribusi, dan Kepercayaan	33
	Motivasi dan Pembelajaran Bahasa Kedua	35
	Model Sosiopendidikan	39
	Unsur Kesepaduan Dalam Model Sosiopendidikan	48
	Unsur Sikap Dan Motivasi Dalam Model Sosiopendidikan	50
	Unsur Matlamat dalam Model Sosiopendidikan	52
	Kesimpulan	54
III	METODOLOGI	
	Pengenalan	55
	Reka Bentuk Kajian	55
	Sampel Sekolah	57
	Sampel Kajian	59
	Instrumen Kajian	60
	Pengenalan Terhadap AMTB	60
	Temu Bual	61
	Soal Selidik	66
		x

	Alat Ukur Prestasi BM	72
	Kajian Rintis	73
	Prosedur Pengumpulan Data	75
	Pemprosesan Data	77
	Kesimpulan	79
IV	DAPATAN KAJIAN	
	Pengenalan	80
	Demografi Responden	80
	Pencapaian Bahasa Melayu	81
	Prestasi BM bagi Peperiksaan PMR dan UEC	81
	Penilaian Diri Responden bagi Prestasi BM	82
	Hipotesis 1: Terdapat Hubungan Yang Signifikan Antara Motivasi Integratif Dengan Pencapaian BM Pelajar	85
	Hipotesis 2: Terdapat Hubungan Yang Signifikan Antara Sikap Dengan Pencapaian BM Pelajar	89
	Hipotesis 3: Terdapat Hubungan Yang Signifikan Antara Motivasi Dengan Pencapaian BM Pelajar	92
	Hipotesis 4: Terdapat Hubungan Yang Signifikan Antara Orientasi Integratif Dengan Pencapaian BM Pelajar	95
	Hipotesis 5: Terdapat Hubungan Yang Signifikan Antara Orientasi Instrumental Dengan Pencapaian BM Pelajar	98
	Hipotesis 6: Terdapat Perbezaan Yang Signifikan Antara Hubungan Orientasi Integratif Dan Instrumental Dengan Pencapaian BM Pelajar	101
	Hubungan Pemboleh ubah Tak Bersandar Dengan Pencapaian BM	102
	Hipotesis 7: Terdapat Perbezaan Yang Signifikan Antara Pelajar Lelaki Dan Perempuan Dari Segi Motivasi Integratif	104
	Hipotesis 8 dan 9 : Terdapat Perbezaan Yang Signifikan Antara Pelajar Lelaki Dan Perempuan Dari Segi Orientasi Integratif Dan Instrumental	105
	Kesimpulan	107
V	PERBINCANGAN	
	Pengenalan	109
	Perbincangan Dapatan Kajian	109
	Komen Dan Cadangan	118
	Cadangan Kajian Lanjutan	124
	Kesimpulan	127
	RUJUKAN	128
	LAMPIRAN	137
	BIODATA PENULIS	171

SENARAI JADUAL

Jadual	Muka surat
1.1 Peratusan pelajar yang menduduki peperiksaan BM dalam UEC	6
1.2 Salah anggapan dan kebenaran dalam pembelajaran bahasa kedua	7- 8
1.3 Subskala bagi komponen dalam konsep motivasi integratif	10
2.1 Empat pandangan terhadap motivasi	30
2.2 Pengukuran terhadap komponen utama dalam model Gardner	46
3.1 Orientasi integratif dan instrumental dalam AMTB	62
3.2 Analisis temu bual berkaitan orientasi pelajar	65
3.3 Perbandingan subskala soal selidik	67
3.4 Kaitan item soal selidik dengan model sosiopendidikan	68
3.5 Penyusunan item dalam bahagian 10	70
3.6 Penyusunan item dalam bahagian 11	70
3.7 Indeks kebolehpercayaan bahagian instrumen model sosiopendidikan	75
4.1 Taburan responden mengikut jantina	80
4.2 Keputusan BM bagi responden dalam peperiksaan PMR dan UEC	81
4.3 Taburan skor penilaian diri responden dalam penguasaan bahasa Melayu	82
4.4 Statistik skor penilaian diri tentang penguasaan bahasa Melayu	84
4.5 Statistik skor motivasi integratif	86
4.6 Ujian khi kuasa dua (χ^2) antara motivasi integratif dengan pencapaian BM	88
4.7 Statistik skor pemboleh ubah sikap terhadap situasi pembelajaran	89
4.8 Ujian khi kuasa dua (χ^2) antara sikap dengan pencapaian BM	91
4.9 Statistik skor motivasi	93
4.10 Ujian khi kuasa dua (χ^2) antara motivasi dengan pencapaian BM	94

4.11	Statistik skor pemboleh ubah orientasi integratif	96
4.12	Ujian khi kuasa dua (χ^2) antara orientasi integratif dengan pencapaian BM	97
4.13	Statistik skor pemboleh ubah orientasi instrumental	99
4.14	Ujian khi kuasa dua (χ^2) antara orientasi instrumental dengan pencapaian BM	100
4.15	Ujian t bagi perbezaan orientasi integratif dan instrumental di kalangan responden	101
4.16	Hubungan pemboleh ubah bersandar dengan pembolehubah tak bersandar	102
4.17	Statistik skor pemboleh ubah motivasi integratif dari segi jantina	104
4.18	Ujian t bagi motivasi integratif dari segi jantina	104
4.19	Statistik skor orientasi integratif/instrumental dari segi jantina	105
4.20(a)	Ujian t bagi orientasi integratif dari segi jantina	105
4.20(b)	Ujian t bagi orientasi instrumental dari segi jantina	106

SENARAI RAJAH

Rajah	Muka surat
1.1 Bilangan IPTS bukan bertaraf universiti tahun 1995-2001	2
1.2 Enrolmen IPTS bukan bertaraf universiti tahun 1995-2001	4
2.1 Model sosiopendidikan	43
2.2 Model operasional sosiopendidikan Gardner	45
2.3 Konsep motivasi dalam pembelajaran bahasa kedua	52
3.1 Model operasional sosiopendidikan Gardner (yang telah diubahsuai)	71

BAB I

PENGENALAN

Latar Belakang Kajian

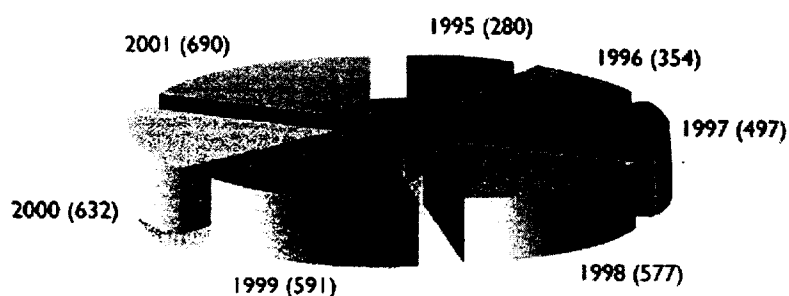
Bahasa Melayu berperanan sebagai bahasa kebangsaan dan bahasa rasmi sejak negara kita mencapai kemerdekaan. Kedudukannya bukan sahaja terjamin mengikut Artikel 152 Perlembagaan Malaysia, malahan menurut Dasar Pendidikan Kebangsaan yang termaktub dalam Akta Pendidikan 1996, Bahasa Melayu ialah mata pelajaran teras di semua sekolah rendah dan menengah (selepas ini dikenali sebagai BM). Seksyen 17(1) Akta Pendidikan 1996 berbunyi, “Bahasa kebangsaan hendaklah menjadi bahasa pengantar utama di semua institusi pendidikan dalam sistem pendidikan kebangsaan....”

Oleh itu, bahasa Melayu merupakan alat utama bagi melahirkan rakyat Malaysia yang taat setia dan bersatu padu. Bahasa Melayu juga memainkan peranan yang penting untuk membolehkan masyarakat majmuk yang terdiri daripada pelbagai kaum di negara kita berkomunikasi, menjalin hubungan mesra, serta memupuk perpaduan kaum (Dato Zainal Abidin, 2001).

BM telah menjadi mata pelajaran wajib lulus dalam peperiksaan Sijil Pelajaran Malaysia (SPM), dan sebagai syarat melanjutkan pelajaran yang lebih tinggi di Malaysia. Tambahan pula, kelulusan BM dalam SPM telah menjadi syarat utama untuk memohon jawatan di jabatan kerajaan atau menceburi bidang profesional. Semua usaha ini bertujuan menaikkan martabat bahasa Melayu sebagai bahasa kebangsaan di kalangan warga Malaysia. Di samping itu, pelajar penutur asli atau

yang bukan penutur asli diharap dapat memberi perhatian yang sewajarnya untuk menguasai bahasa Melayu.

Bagaimanapun, Malaysia sebagai sebuah negara yang mengamalkan sistem kerajaan demokrasi berparlimen, dan juga sejajar dengan hasrat kerajaan untuk menjadikan Malaysia sebuah Pusat Kecemerlangan Akademik di rantau Asia Tenggara, banyak pihak turut menceburi bidang pendidikan secara komersil. Penubuhan Sekolah Menengah Persendirian yang dikelola oleh pejabat konsul, badan agama, kebajikan, dan badan bukan kerajaan baik untuk anak-anak warga asing atau penduduk tempatan banyak diwujudkan. Penubuhan kolej swasta atau Institut Pengajian Tinggi Swasta (IPTS) ibarat cendawan tumbuh lepas hujan. Menurut statistik Jabatan Pendidikan Swasta, bilangan IPTS bukan bertaraf universiti yang telah diluluskan oleh kementerian telah mencapai 690 buah. Rajah berikut menunjukkan pertumbuhan IPTS dari tahun 1995 – 2001.

Rajah 1.1 : Bilangan IPTS bukan bertaraf universiti tahun 1995 - 2001

Dipetik daripada Laman Web Jabatan Pendidikan Swasta
(<http://www.moe.gov.my/swasta/frinswasta.htm>)

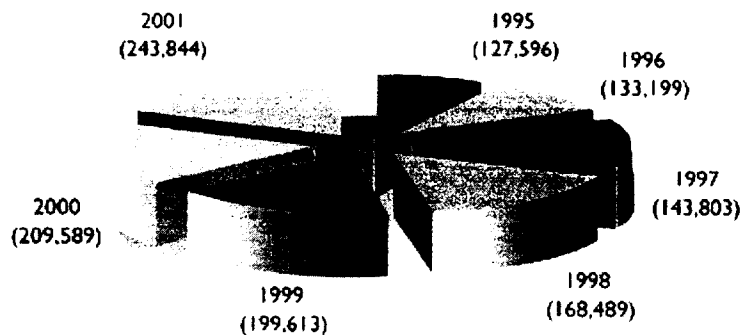
Fenomena ini melambangkan perkembangan pesat bidang pendidikan dan pada masa yang sama membawa implikasi tentang sejauh mana berkesannya pelaksanaan pengajaran BM di Sekolah Menengah Persendirian dan IPTS ini.

Timbulnya persoalan ini boleh dihalusi dari beberapa aspek. Aspek pertama ialah penggunaan bahasa Melayu di IPTS dari segi peruntukan perundangan. Walaupun S17(1) Akta Pendidikan 1996 dan Fasal 41(1) Akta Pendidikan Tinggi Swasta 1996 telah menyatakan semua IPTS di negara ini hendaklah menggunakan bahasa kebangsaan sebagai bahasa pengantar utamanya, tetapi S17(1) Akta Pendidikan 1996 dan Fasal 41(3) Akta IPTS 1996 telah memberi kuasa kepada Menteri Pendidikan untuk membenarkan IPTS menggunakan bahasa Inggeris dalam pengajaran. S17(1) Akta Pendidikan 1996 berbunyi: “Bahasa kebangsaan hendaklah menjadi bahasa pengantar utama di semua institusi ...kecuali sekolah jenis kebangsaan yang ditentukan di bawah seksyen 28 @ mana-mana institusi pendidikan lain yang dikecualikan oleh menteri daripada subseksyen ini” dan S41(3) Akta IPTS berbunyi: “walau apa pun subseksyen (1), institusi pengajian tinggi swasta boleh dengan kelulusan menteri (a) mengadakan suatu kursus pengajian yang substantial dalam bahasa Inggeris...”

Implikasi peruntukan undang-undang ini telah memberi ruang kepada kolej dan IPTS memperbanyak pengajaran dalam bahasa Inggeris.

Aspek kedua ialah kebanyakan pelajar yang menuntut di sekolah menengah dan kolej swasta terdiri daripada pelajar bukan Melayu. Menurut statistik Jabatan Pendidikan Swasta (sila rujuk rajah 1.2), jumlah pelajar yang menuntut di kolej swasta telah meningkat dari 127,596 orang pada tahun 1995 kepada 243,844 orang pada tahun 2001. Walaupun peningkatan bilangan pelajar begitu besar di kolej swasta, tetapi mengikut Kalthum Ibrahim (2001), hanya 5 % sahaja pelajar terdiri

daripada pelajar Melayu pada tahun 1997. Manakala pada tahun 2001, cuma terdapat 15 % sahaja pelajar Melayu daripada jumlah keseluruhan.

Rajah 1.2 : Enrolmen IPTS bukan bertaraf universiti tahun 1995 - 2001

Dipetik daripada Laman Web Jabatan Pendidikan Swasta
(<http://www.moe.gov.my/swasta/frinswasta.htm>)

Aspek ketiga ialah pelajar ini akan melanjutkan pelajaran ke luar negara atau mengambil ijazah menerusi program berkembar di kolej. Lulusan universiti luar negara atau kolej swasta ini biasanya akan menceburi bidang swasta yang tidak memerlukan kelulusan BM dalam SPM. Tanpa persekitaran penggunaan bahasa, pergaulan dengan penutur asli, dan syarat kelulusan wajib, adakah pelajar kita yang bukan penutur asli masih menaruh minat untuk mempelajari BM?

Oleh yang demikian, di sini timbul isu-isu yang perlu kita tinjau, iaitu adakah pembelajaran BM di sekolah hanya berkesan kerana adanya syarat kelulusan yang wajib untuk mendapatkan sijil? Adakah pelajar kita tidak merasakan perlunya menguasai bahasa ini sebagai bahasa kebangsaan, bahasa rasmi, dan bahasa perpaduan? Adakah mereka tidak berminat untuk mengetahui asal usul, budaya, adat resam serta adat istiadat kaum Melayu yang merupakan kaum terbesar dalam masyarakat majmuk di negara ini?

Bagi meninjau isu-isu yang dikemukakan di atas, pengkaji telah memilih Sekolah Persendirian Cina sebagai kelompok masyarakat yang mewakili latar belakang kajian ini. Sekolah Persendirian Cina ialah sejumlah sekolah yang dikelolakan oleh orang-orang awam keturunan Cina di seluruh Malaysia. Majoriti pelajarinya terdiri daripada pelajar Cina. Bilangan Sekolah Persendirian Cina di seluruh Malaysia ialah sebanyak 60 buah dan jumlah pelajar yang menuntut di Sekolah Persendirian Cina ialah 43,904 (2000), 48,734 (2001), dan 50,919 (2002). Sistem pembelajaran di Sekolah Persendirian Cina ini berbeza daripada sekolah kerajaan. Pelajar perlu menghabiskan masa 6 tahun untuk menyempurnakan pembelajarannya di peringkat menengah, iaitu 3 tahun peringkat menengah rendah (*Junior Middle*) dan 3 tahun peringkat menengah atas (*Senior Middle*). Kurikulum sekolah-sekolah ini diselaraskan oleh sebuah jawatankuasa yang diberi nama Jawatankuasa Kerja Sekolah Menengah Persendirian Cina Malaysia atau singkatannya MICSSWC (*Malaysia Independent Chinese Secondary School Working Committee*). Jawatankuasa Kerja ini menyelaraskan semua perkara termasuk kurikulum, peperiksaan, dan latihan perguruan bagi sekolah-sekolah ini.

Salah satu mata pelajaran yang wajib dipelajari di sekolah ini ialah BM (sila rujuk jadual 1.1). Setakat ini, Sekolah Persendirian Cina di seluruh Malaysia masih menggunakan Sukatan Pelajaran BM untuk Penilaian Menengah Rendah (PMR) dan SPM untuk pelajarinya. Set soalan yang disediakan untuk mata pelajaran BM adalah hampir sama dengan format PMR dan SPM.

Jadual 1.1 : Peratusan pelajar yang menduduki peperiksaan BM dalam UEC

Peringkat Menengah Rendah			Peringkat Menengah Atas		Vokasional	
	Bil. Pelajar	% Yang Menduduki Peperiksaan BM	Bil. Pelajar	% Yang Menduduki Peperiksaan BM	Bil. Pelajar	% Yang Menduduki Peperiksaan BM
1997	8965	8889(99%)	6670	6307(95%)	515	484(94%)
1998	8203	8171(99%)	6469	6159(95%)	436	426(98%)
1999	8301	8277(99%)	6465	6122(95%)	411	373(91%)
2000	8632	8598(99%)	6724	6453(96%)	446	438(98%)
2001	7536	7510(99%)	5806	5599(96%)	321	287(89%)
2002	8272	8245(99%)	5949	5733(96%)	357	268(75%)
2003	9528	9480(99%)	6072	5814(96%)	343	281(81%)

sumber daripada MICSSWC

Peratusan dalam jadual 1.1 menggambarkan bahawa majoriti pelajar di sekolah ini menduduki kertas BM. Bilangan kecil pelajar yang tidak menduduki BM ini mungkin terdiri daripada pelajar warga asing. Bagaimanapun, kelulusan dalam BM bukan syarat wajib untuk mendapatkan sijil yang dikeluarkan oleh *MICSSWC*. Oleh yang demikian, timbul persoalan sejauh mana keadaan ini memberi kesan terhadap motivasi pelajar di sekolah ini dalam mempelajari BM. Tambahan pula, kebanyakan pelajar di sekolah ini turut mendaftar untuk menduduki peperiksaan PMR dan SPM. Keadaan yang agak unik ini sebenarnya memberi satu ruang untuk mengkaji hubungan motivasi pelajar Cina dengan peperiksaan yang memerlukan kelulusan dalam BM untuk mendapat sijil SPM.

Motivasi pelajar bukan penutur asli (dalam konteks kajian ini, dihadkan kepada pelajar Cina sahaja) dalam pembelajaran BM jarang mendapat perhatian yang sewajarnya. Pembelajaran BM pelajar Cina selama ini amat bergantung pada persekitaran tempat tinggal atau sekolah, desakan akademik iaitu BM ialah syarat wajib lulus dan bahasa pengantar di sekolah menengah, sikap dan motivasi pelajar

itu sendiri untuk mencapai kemahiran berbahasa. Kesukaran pelajar dalam menguasai BM kurang diberi perhatian dalam sistem pendidikan kita.

Menurut pakar linguistik, pengajaran bahasa selain daripada bahasa yang pertama dikuasai oleh pelajar tersebut ialah pembelajaran bahasa kedua. Mengikut definisi ini, kebanyakan pelajar Cina mendapat pendidikan di Sekolah Rendah Kebangsaan Cina dengan bahasa pengantarnya bahasa Cina. Oleh itu, pembelajaran BM sama ada di peringkat sekolah rendah atau menengah (baik kerajaan atau persendirian) merupakan pembelajaran bahasa kedua bagi pelajar Cina ini. Pemerolehan bahasa kedua berbeza daripada pemerolehan bahasa pertama. Hal ini demikian kerana penguasaan bahasa pertama berlaku secara semula jadi, tetapi pembelajaran bahasa kedua berlaku secara formal. Brice (2002) menerangkan beberapa jenis salah anggapan orang ramai terhadap pembelajaran bahasa kedua. Keterangannya boleh dilihat dalam jadual berikut:

Jadual 1.2: Salah anggapan dan kebenaran dalam pembelajaran bahasa kedua

Salah anggapan	Kebenaran
1. Pembelajaran bahasa kedua hanya memerlukan sedikit masa dan usaha.	Pembelajaran bahasa Inggeris sebagai bahasa kedua perlu masa 2-3 tahun untuk menguasainya secara lisan dan 5-7 tahun untuk menguasainya bagi tahap yang lebih tinggi, kognitif, dan kemahiran bahasa persuratan.
2. Semua kemahiran bahasa (mendengar, bertutur, membaca, menulis) siap sedia mengalami pemindahan dari bahasa pertama ke bahasa kedua.	Hanya kemahiran membaca mempunyai persediaan pemindahan paling cepat dari bahasa pertama ke bahasa kedua.

Sambungan Jadual 1.2

Salah anggapan	Kebenaran
3. Semua penguasaan dwibahasa adalah seimbang dan hanya memerlukan sedikit usaha untuk mengimbangnya.	Keseimbangan dwibahasa bagi seseorang individu adalah kes pengecualian dan kebanyakan orang memerlukan usaha yang lebih untuk mengekalkan keseimbangan dwibahasa.
4. Kanak-kanak tidak kehilangan bahasa pertama.	Kehilangan bahasa pertama memang berlaku. Kehilangan bahasa pertama dan penguasaan bahasa kedua terbantut juga mungkin melambangkan masalah kognitif.
5. Pendedahan memadai untuk pembelajaran bahasa Inggeris sebagai bahasa kedua.	Pembelajaran bahasa kedua (Bahasa Inggeris) tidak memadai sekadar pendedahan tetapi termasuk keperluan berkomunikasi dengan penutur asli; interaksi, sokongan, dan maklum balas daripada kumpulan penutur asli.

Ternyata daripada perbincangan di atas, pembelajaran bahasa kedua sememangnya terdapat perbezaan dengan pembelajaran bahasa pertama. Keberkesanan pembelajaran bahasa kedua secara formal di dalam kelas bergantung pada beberapa faktor. Antaranya termasuk faktor intrinsik, sosiopolitik, linguistik, dan pedagogi. Faktor intrinsik seperti sikap dan motivasi merupakan faktor terpenting dalam pengajaran dan pembelajaran BM yang merupakan bahasa kedua bagi pelajar bukan Melayu.

Royer dan Feldman (1984) menjelaskan sikap ialah kecenderungan seseorang individu bertindak sama ada secara positif atau negatif. Motivasi pula ialah penggerak kepada kemahuan dan keinginan untuk berjaya atau untuk mencapai sesuatu. Motivasi boleh juga dikatakan sebagai rancangan untuk kejayaan seseorang atau rangsangan untuk mengelakkan kegagalan (Saedah Siraj et. al. 1996).